

Animale sălbatice din Europa

Cuprins

La umbra frunzelor 4

Pădurile și ținuturile mlăștinoase 8

Mireasmă de rășină 12

Pe stânci și piscuri 16

În iarbă 20

În stufăriș 24

În stepă 28

În curenții râului 32

În lunci 36

În pădurile de fag 40

Versanți și vâlcele 44

Câmpiile întinse 48

În lac 52

Pe pajiștea înflorită 56

Albastrul mării 60

La înălțime 64

În pădurile virgine 68

În tundră 72

Index 76

Glosar 78

Stejar englezesc

La umbra frunzelor

Croitor mare
al stejarului

Cerb lopătar
(mascul)

Sitar

Ciupercă
de iarnă

Ferigă
comună

Burete de
cerneală

Triton

Uliu păsărar

Pe lângă stejarul englezesc, plopul alb și mesteacănul se numără printre cele mai răspândite specii de arbori din Europa. De la mici rozătoare până la mamifere de dimensiuni însemnate, cum ar fi cerbul lopătar, animalele se hrănesc primăvara și vara cu muguri, lăstari și frunze, iar toamna cu ghinde, ciuperci și fructe.

5

Gaiță

Ciocănițoare de stejar

Jder de copac

Ferigă mediteraneană

Cerb lopătar (femelă)

Amiral roșu

Broască roșie de pădure

Ciupercă de lemn

Melc comestibil

Larva croitorului mare de stejar se dezvoltă în trunchiul acestui copac, iar insecta adultă se hrănește cu seva care mustește în arbore.

Uliul păsărar

Această pasăre de pradă se năpustește din senin asupra prăzii. Fiindcă planează deasupra teritoriului său, cunoaște locurile și momentele zilei în care păsările mici preferă să se hrănească și să bea apă. Uliul așteaptă clipa potrivită ascuns în frunziș, iar apoi se repede înainte. Își urmărește insistent prada și zboară ținându-și ghearele în față, ca s-o poată apuca atunci când o ajunge din urmă.

Cerbul lopătar

Perioada de rut (împerechere) a cerbului lopătar este în lunile octombrie-noiembrie. Atunci, masculii se strâng într-un luminiiș din pădure și, încrucișându-și coarnele, se provoacă unii pe ceilalți la duel. Cel mai puternic mascul câștigă dreptul de a ocupa zona de rut din mijlocul luminiișului, dar cei mai slabi pot revendica numai zonele mărginașe. Cu ajutorul copitelor, masculii fac mici săpături în pământ, pe care le marchează apoi cu urină. După aceea, încep să mugească puternic și răgușit, pentru a atrage femelele; acestea își vor alege partenerii de împerechere cei mai puternici.

Ciocănitorea de stejar își hrănește puii cu insecte din scoarța copacului.

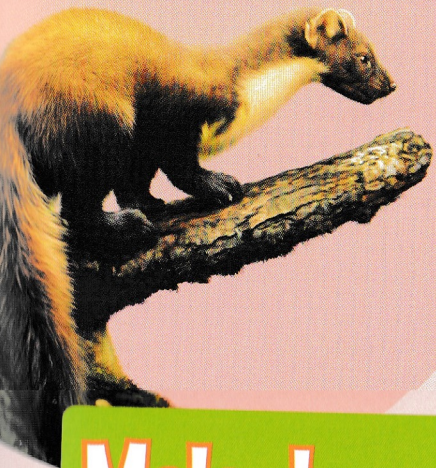
Ciocănitorea de stejar

Pentru a ajunge la larvele de insecte din scoarță, această pasăre poate ciocăni într-un copac cu o viteză de 13 km/h. După ce a săpat un mic canal, mușchii atașați de osul limbii se contractă, iar limba sa lipicioasă și cu țepi în vârf intră în orificiu. După ce înțeapă un vierme, ciocănitorea îl trage afară.

În perioada de rut, cerbul lopătar poate pierde 20 de kg în greutate.

Jderul de copac poate vâna veverițe și păsări în frunzișul copacilor mulțumită cozii care îi oferă echilibru, dar și ghearelor lungi și picioarelor păroase, care îl ajută să pășească în siguranță fără să alunece.

Gaița

Această pasăre omnivoră se hrănește cu insecte vara și cu semințe toamna. Cu toate acestea, îi plac atât de mult ghindele, încât strânge câteva kg pentru iarnă. Le transportă îndesându-și câte șase în gușă și ținând una în cioc, apoi le scoate și le ascunde în diferite locuri din adăpostul său, cum ar fi crăpături în scoarța copacului sau găuri în pământ.

Primăvara, ghindele de care gaița a uitat încolțesc în pământ. Cu alte cuvinte, pasărea îndesește pădurea de stejar.

Toamna, acest melc secretă o substanță calcaroasă, care formează un fel de capac la gura cochiliei sale. Melcul va mai ieși dinăuntru doar primăvara, pentru a se hrăni cu plante fragede.

Melcul comestibil

Deși melcul este o viețuitoare hermafrodită – cu alte cuvinte, are atât organe reproducătoare masculine, cât și feminine –, are nevoie de un partener pentru reproducere. La începutul verii, când se împerechează, melcii își ating picioarele plate astfel încât să poată face schimbul de spermă. Mai târziu, ouăle fertilizate sunt depuse într-o gaură săpată în pământ și lăsate în voia sorții. La sfârșitul verii, din ouă ies pui de melc, având cochiliile încă moi. Acestea însă se întăresc până la sosirea iernii și pot adăposti aceste viețuitoare de frig.

